મેં જે માગ્યું છે, તે હું કમાયો છું.

ૐ

શ્રી સપ્ત ભૂમિકા.

મહારાજાધિરાજ શ્રી રણછોડરાય પ્રભુનાં
સાત સમયનાં દર્શન (સંગીતમાં).

(કવ્વાલી—ગઝલ.)

મીઠી પ્યાલી કવ્વાલીની, અમોને આજ પીવા દો;
ગઝલ રણછોડની ખંતે, અમોને આજ ગાવા દો.
કદી કો માન આપે શું, કદી નિંદા કરે તો શું;
કરૂંના કોઇની પરવા, નક્કી રણછોડને ભજવાં.

રચનાર,
કવી કેશવલાલ વી. ત્રીભોવનદાસ (કુંડલાકર).

પ્રકટ કર્તા,
કવી કેશવલાલ વી. ત્રીભોવનદાસ (કુંડલાકર.)
મુ. ડાકોર—ઠે. સ્ટેશનરોડ.

આવૃત્તિ ૪ થી. સંવત ૧૯૭૨. પ્રત ૨૦૦૦.

કિં. રૂ. ૦–૧–૦.

મેં જે દાન કર્યું છે, ...ી પાસે છે.

મેં જે ખર્ચ્યું છે, તે મેં ખોયું છે.

મેં રાખ્યું તે મેં

શ્રી રણછોડરાયની બલિહારી.

(લાવણી.)

ભલી ભૂમિ ગુજરાત વિષે આ, શોભા બની છે બહુ સારી;
સુંદીર મૂરતી શોભી રહી છે, રણછોડરાયની બલિહારી.
ડાકોરમાં ઠાકોર બિરાજે, ગોમતી ઘાટ ભર્યું વારી;
દેશ દેશથી સહુ જન આવે, મંદીરની રચના ભારી.
સુંદીર સ્યામ સ્વરૂપ અનુપમ, શ્રીધર ચાર ભુજા ધારી;
શંખ ચક્રને ગદા પદ્મ છે, પીતાંબર મુકુટ ધારી.
ભક્ત સતી ગંગા વીજયનું, નામ તમે અમર કરીયું;
તિલક ભાલ કુંકુમનું કરીયું, પગમાં સોહે ઝાંઝરીયું.
હસ્ત વિષે બાજુબંધ પહેર્યા, કુંડલ કર્ણે લટકાવ્યાં;
ભક્ત તણા પતિપાલનહારા, શ્રી રણછોડ પ્રભુ ભાવ્યા.
મોતી માણેક નીલમ હીરા, મુક્તાહાર પ્રભુ પહેર્યો;
કડ ઘૂઘરીયાળો કંદોરો, જામો ઝળકે બહુ સારો.
વિધ વિધ પુષ્પ વળી તુલસીદલ, ગુલાબ ડોલરની માલા;
અત્તર તેલ લગાવ્યું વ્હાલા, નટવર નંદતણા લાલા.
એકાદશી દર શુકરવારે, ચડે આપની ગજસ્વારી;
દર પુનમે મેળોજ ભરાયે, દરશન આવે નરનારી.
સાત સમાની ઝાંખી થાયે, દુઃખ દારિદ્રા દુર જાયે;
મૂરતી મારૂં મન લોભાવે, ગુણુ ગણતાં નવ અંતાવે.
અરજી મારી ઉર ધરોને, પાપ અમારાં માફ કરો;
ષટ્ શત્રુ વ્હાલા સંહારો, આ ભવમાંથી ઉગારો.
કેશવ કહે છે તક ચૂકો નહિ, દરશન લાભ લ્યો નરનારી;
એકવાર સહુ જય જય બોલો, રણછોડરાયની બલિહારી. ભલી.

શ્રી ગણેશાય નમઃ **શ્રી શારદાય નમઃ**

(ગિતિ) ગજમુખ દેવ ગણેશા, મયુરાસન કરનારી,
વિઘ્ન નિવારણ છો મંગલ બંધૂ; સરસ્વતી તું છે કરૂણા સિંધૂ;

મંગલ પુષ્પાંજલી.

(કવ્વાલી-ગઝલ.)

નમું હું ગુનૂપતિ દાતા, મયાકર શારદા માતા;
ગુણો સહુ આપના ગાતા, થયા છો જગ્ત વિખ્યાતા.
મુશક પર ગુનૂપતી સ્વારી, મયુર પર શારદા સારી;
વળી છે અષ્ટધા નારી, કુંવારી છે વિણા ધારી.
પ્રથમ શુભ કાર્યમાં પ્હેલા, ગજાનન આવતા વ્હેલા;
અખિલ સીંદૂર ગુલાલા, પુજાઓ ખૂબ ફૂંદાળા.
જગતમાં રૂમઝુમ કરતી, વળી વીણા લઈ ફરતી;
દરીદ્રો દુઃખ તું હરતી, ઘણાનો મોક્ષ તું કરતી.
ગજાનન સર્વ પુજાયે, ગુણો સહુ ખંતથી ગાયે;
અમારાં કાર્યમાં નીત્યે, ગણેશા વીઘ્ન તું હરજે.
કૃપા કર શારદા દેવી, કરૂં છું અર્જ હું એવી;
સદા કેશવ હૃદયમાંહી, વસો માતૂ દયા લાવી.

માયાની બિછાવેલી જાળમાંથી બચવા.

(કવ્વાલી–ગઝલ.)

ભરેલા કૂપમાં રેંટો, ભરાતા નેજ ઠલવાતા;
જગતના કૂપમાં તેમજ, મરાતા નેજ જન્માતા.
બિછાવેલ જાળમાં ભટકી, બહુ જીવો ભમાયે છે;
પ્રભુભક્તિ તણા નાવે, મહાસાગર તરાયે છે.
વળી ત્યાસીજ વર્ષોથી, બોડાણો દ્વારિકા જાયે;
કરી શુદ્ધ દિલથી ભક્તિ, હરી ડાકોરમાં લાવે.
ગુગળીયો બહુ થયા પાછળ, મહા હલ્લો કરી આવે;
પ્રભુશ્રી ભક્તવશ થ્યા જે, કદાપી આંચ ના લાવે.
ગુગળીએ વીનતી કીધી, સુવર્ણ દે પ્રભુ તોલી;
સતી ગંગા તણી વાલી, થયા તે ભાર વનમાલી.
થયા તુલ્સી બરોબર તો, ગયા નિરાશ થઈ વિપ્રો;
પ્રભુની સ્થાપના કીધી, દુઃખો રણછોડજી કાપો.
નક્કી આજે નક્કી કાલે, નક્કી કાળે નક્કી કલ્પે;
જગતનો કાળ આ ચક્કી, પિસે સંસારની સ્વલ્પે.
વળી દાણારૂપી ઓરે, સહુ પ્રાણી પીસાયે છે;
પ્રભુ ભક્તિતણા ખીલે, અચળ સુખ તો પમાયે છે.
ત્યજો નિદ્રા સજો મનને, સહુ ધર્મી બનો જાગો;
નિરંતર ઇશને ભજતાં, પ્રભુભક્તિ સૌ માગો.
ફસ્યા જો કાળની જાળે, કુકૃત્યોથી ભમાયે છે;
પ્રભુ **કેશવ** તણા નાવે, મહાસાગર તરાયે છે.

પ્રભૂનો ભક્તિગઢ બાંધો.

(કવ્વાલી-ગઝલ.)

વિચારો જગતના વાસી, ગળે ષટ્ શત્રુની ફાંસી;
મનુષ્યા દેહની ફરતો, પ્રભૂનો ભક્તિગઢ બાંધો.
કરાવે 'કામ' કૂકૃત્યો, વળી 'ક્રોધે' કર્યા વૈરો;
અપાવે 'લોભ' કૂધંધો, પ્રભૂનો ભક્તિગઢ બાંધો.
ક્ષણિકના 'મોહ'માં મરતો, વળી 'મદ'મસ્ત થઇ ફરતો;
અહં 'મત્સર' કરે અંધો, પ્રભુનો ભક્તિગઢ બાંધો.
મહા શત્રુજ ષટ ભાઇ, મનુષ્યા દેહ ઘેરાઈ;
કરો એ શત્રુ પર હલ્લો, પ્રભુનો ભક્તિગઢ બાંધો.
ધરી ઇશ ભક્તિનો ભાલો, સજોને ધર્મની ઢાલો;
ભરોને દિન દયા નાળો, પ્રભૂનો ભક્તિગઢ બાંધો.
સજાવો દ્રઢ મનની રે, ચલાવો ધાર સમશીરે;
બની માયા તણા સ્વારો, પ્રભુનો ભક્તિગઢ બાંધો.
સહુ એ જ્ઞાન મન્ત્ર ધરજો, નક્કી ષટ્ શત્રુ વધ કરજો;
નીતિજય ધ્વજ ફરકાવો, પ્રભૂનો ભક્તિગઢ બાંધો.
કમાણી કંજુસો કરશે, પ્રમાર્થે પાઇ ના વરશે;
અને ધુળધાણી તો અંતે, પ્રભૂનો ભક્તિગઢ બાંધો.
મરી જાવું સહુ મેલી, ન આવે ઠાઠડી થેલી;
મુકે બાળી સગાંઓ તો, પ્રભૂનો ભક્તિગઢ બાંધો.
પ્રભુ વિણુ કોઇ ના બેલી, કરૂં કેશવ અરજ છેલ્લી;
કરો ઈશ ભક્તિનો ધંધો, પ્રભૂનો ભક્તિગઢ બાંધો.

શ્રી સપ્ત ભૂમિકા.

સુજ્ઞવાંચક મહાશયો:—

અત્રે ' સપ્તભૂમિકા ' એ નામનો શબ્દ વિદ્દદ્દર્ગમાં કંઇક શંકા ભરેલો થઇ પડશે. કેમકે '**સપ્તભૂમિકા**' એ એક તત્વજ્ઞાની શબ્દ છે. અને તે તત્વજ્ઞાનનું પૃથક્કરણ કરવું ઘણુંજ કઠીન છે. જેથી સાધારણ જ્ઞાન-વાળાઓને તો તે જ્ઞાન સંપાદન કરવાને ઘણી ઘણી જીંદગીઓની, ઘણી ઘણી નિશાળોમાં ઘણા ઘણા સદ્દગુરૂઓ પાસે અભ્યાસ કરવાની જરૂર પડે છે. એટલા માટે જો એકજ જીંદગીમાં, તેમાં એકજ દિવ-સમાં, વિના મૂલ્યે, વિના પરિશ્રમે, તે સપ્ત ભૂમિકાઓનું જ્ઞાન સંપા-દન કરી મોક્ષ પામવું હોય, તો પૂર્ણ શ્રદ્ધાથી શુદ્ધ દિલથી સાક્ષાત પરબ્રહ્મ મહામંગલ સ્વરૂપ શ્રી **રણછોડરાય** પ્રભુના અમૃતમય (સાત સમયનાં) દર્શન કરવાથી તુર્ત મોક્ષપદ પામી શકાય છે. મહારાજા-ધીરાજ શ્રી રણછોડરાય પ્રભુનાં મંગળમય દર્શનજ મોક્ષદાયીક છે.

એટલા માટે કળીકાળમાં આ સપ્તભૂમિકાઓનું જ્ઞાન દર્શાવ્યું છે. તો દરેક હિંદુભાઇઓ તથા બ્હેનો ! વરસમાં એકજ વખત, તેમાં એ-કજ દિવસ શ્રી **રણછોડરાય** પ્રભુની પૂર્ણ શ્રદ્ધાથી શુદ્ધ દિલથી સાત સમયની મંગળમય ઝાંખી કરી જશો. કદાપિ તે ન બની શકે તો નીચે દર્શાવેલી સપ્તભૂમિકાઓનું અથેતી પઠન કરી જશો. તો પણ યથેચ્છ કલ્યાણનો માર્ગ મળશે.

સાત સમય:— (કવ્વાલી—ગઝલ.)

પ્રભાતે મંગળા[1] થાયે, પછી શૃંગાર[2] તો આયે;
પછીથી ગ્વાલ[3]ના થાયે, પ્રભુ ગૌધેનમાં જાયે.

ધર્યા છે રાજભોગો[૪]ને, પ્રભુ આરોગજો પ્રેમે;
બજાવું તાલ નાદોને, પ્રભુજી આપ પોઢોને.
થયો સંધ્યા સમય જ્યારે, ઉત્થાપન[૫] થાય છે ત્યારે;
પછીથી શયન[૬]ના થાયે, શ્રી સખડીભોગ[૭] તો આયે.
હૃદયમાં પ્રીતિ તો રાખી, કરો સાતે સમય ઝાંખી;
પ્રભુ કેશવ દિલે સ્થાપી, ઋણોથી મુક્તિ દે આપી.

મંગળા:— (કવ્વાલી—ગઝલ.)

પ્રભાતે આપ તો જાગો, મિઠી નિદ્રા તમે ત્યાગો;
કરે પક્ષી મધુર રાગો, દુદંભી વાગીયા નાદો.
કરાવું દંત ધાવને, ધરાવું દળ તણો લાડુ;
વળી માખન અને સાકર, અથાણું છે પ્રભુ તાજું.
સુમોહન થાળને સુખડી, મિઠું દહિં દૂધને પૂરી;
ધરૂં જળ પાનની બીડી, કરૂં શ્રી મંગળા આર્તી.
ઉતારી પાઘને વાઘો, સુગંધી તેલ દઉં ચોળી;
પછીથી શુદ્ધ લઇ વારી, કરૂં હું સ્નાન તૈયારી.
ધરીને દિલમાં પ્રીતિ, ભણીને વેદની રીતિ;
લઈ પંચામૃતો સારા, ચડાવું આપને પ્યારા.
સુગંધી કેશરી ચંદન, કરૂં હું આપને મર્દન;
લઇને શુદ્ધ જળ સારૂં, પ્રભુ પ્રેમેજ ન્હવડાવું.
પ્રભુજી વસ્ત્ર બદલાવ્યું, પિતાંબર નાથ પ્હેરાવ્યું;
ધરાવ્યો પાઘને જામો, સદા દીલમાંહ્ય વીરામો.
ધરી મોતી તણી શહેરૂં, તિલક કુંકુમનું કરીયું;
ખભે ઉપવીત તો ધરીયું, ઉપરણું શીર તો ધરીયું.

સુગંધી અત્તરો છાંટી, ચડાવું પુષ્પને તુલ્સી;
મધૂરી શ્યામ છે મૂરતી, કરૂં કેશવ પ્રભુ સ્તૂતી.

પ્રભાત થયે શ્રી હરીના મંગળ થયેલા દર્શદ્વાર ખુલ્યાં '**બોલો શ્રી રણુછોડરાયકી જય.**'

પ્રભુને જાગૃત કરી, દંતધાવન કરાવી, પ્રસાદ આરોગાવી, જળપાન બિડું ધરાવી, આરતી ઉતારી. પછી તનીયા સિવાય વસ્ત્રાભૂષણો ઉતારી, સુગંધી તેલથી મર્દન કરી શુદ્ધ જળથી સ્નાન કરાવી, નવાં વસ્ત્રાભૂષણો ધરાવ્યાં.

(દર્શનદ્વાર મંગળ થયાં) **બોલો શ્રી રણુછોડરાયકીજય.**

શૃંગાર. (કવ્વાલી–ગઝલ.)

પુરી દહિં ચોપડાં સારાં, સુમાખન મીસરી વાળાં;
શિરો દુધ શાક તો કોરાં, અથાણાં છે પ્રભુ તાજાં.
સુમોહનથાળ દળ લાડુ, બદામી ચીજનો શીરો;
જમી જળપાન લ્યો બીડું, પ્રભુજી આપ શૃંગારો.
મણી માણેકનો જડીયો, મુકુટ સુવર્ણનો ધરીયો;
સુધરીઆળોજ કંદોરો, વળી મોતી તણો તોરો.
ધરી શીરપેચને કતરો, ધરી મોતી તણી શહેરો;
મણી મુક્તા તણા હારો, ઝરી ઝામો પ્રભુ ધાર્યો.
વિંટીઓ હસ્ત બાજુબંધ, કરણ મકાકૃતી કુંડલ;
કૃપાળુ શ્યામળા સુંદીર, સુધારો આ હૃદય મંદિર.
ચિબુખ અલ્કાવલી બેસર, મુકુટ તો કાચની ફક્કડ;
ધરાવું હેમનું છત્તર, ગુલાબી છાંટી દઉં અત્તર,
ધર્યા હસ્તે કડાં પહોંચી, મુખાકૃત છે સદા હસ્તી;
સુવર્ણ મોહમય બઉંસી, હૃદય મંદીરમાંજ વસી.

ગળામાં ગુલછડી ભારી, પ્રભુ છો લક્ષ્મિ વિહારી;
વળી વેણુી તમે ધારી, ધરી છે ડામણુી સારી.
મુરતીયાં શ્યામ છે સારી, ચકર પદ્મ ગદાધારી;
ઉતારૂં આરતી તારી, જઉં કેશવ બલિહારી.

(મંગલ થયેલાં દર્શન દ્વાર ખુલ્યાં) **બોલો શ્રી રણુછોડરાયકી જય.**

પ્રભુને જરીનાં રેશમી વસ્ત્રો, તથા નીલમ, માણેક, મોતી સુવર્ણના હિરા જડિત્ર આભૂષણોથી આભૂષિત કરી, પ્રસાદ આરોગાવી, જળ-પાન બિડું ધરાવી, આરતી ઉતારી.

(દર્શનદ્વાર મંગળ થયાં.) **બોલો શ્રી રણુછોડરાયકી જય.**

ગ્વાલ:— (કવ્વાલી—ગઝલ.)

પુરીને દળ તણો લાડુ, ધર્યો દુધ શાકને શીરો;
જમી જળપાનનું બીડું, પ્રભુ પ્રેમેજ આરોગો.
(માનસીક) પધારો આપ ધેનુમાં, બજાવો 'સામ' વેણુમાં;
સહુ ગોપી ગણો જનમાં, સિધાવો બીંદરાબીનમાં.
કરો શ્રી કૃષ્ણુજી લીલા, તુલાવી તેં ગિરી શીલા;
રમાડયો સર્પ તો કાલી, રમ્યા છો રાસ વનમાલી.
સુણીને બઉંસરી તારી, ભુલી સહુ ભાન વ્રજનારી;
લુંટાવી વાટ મહીયારી, કરી રાધા તણુી યારી.
યશોદા નંદના લાલા, મહીડાં ચોરને વાલા;
વસુદે દેવકી વ્હાલા, દુઃખીનાં દુઃખ સૌ ટાળ્યાં.
કર્યાં બહુ શૌર્યનાં કામો, વિદાર્યો કંસજી મામો;
ભગત દિલ માંહ્ય વીરામો, કરો અમ્મર પ્રભુ નામો.
પ્રભુ ગૌધેનુને ચારી, થઈ મધ્યાન તૈયારી;
પધારો નચ્ચ ગિરીધારી, જઉં કેશવ બલિહારી.

(મંગળ થયેલાં દર્શનદ્વાર ખુલ્યાં.) **બોલો શ્રી રણુછોડરાયકી જય.**

પ્રભુને પ્રસાદ આરોગાવી, જળપાન બિડું ધરાવી, સુગંધી પુષ્પોની માળા ધરાવી. (માનસીક) ગાયો ચારવા જવાની તૈયારી કરી.

(દર્શન દ્વાર મંગળ થયાં) **બોલો શ્રી રણુછોડરાયકી જય.**

રાજભોગઃ— (કવ્વાલી—ગઝલ.)

પ્રભુ ગૌધેનુને ચારી, પધાર્યા નગ્ર ગિરીધારી;
ભર્યું છે શુદ્ધ તો વારી, કરાવું સ્નાન મોરારી.
ધરાવું શ્વેત તો અંબર, ચડાવું પૂષ્પ તુલસી દલ;
પ્હેરાવું વસ્ત્ર આભુષણ, વળી છે કર્ણમાં કુંડલ.
બિછાવું કન્કનો બાજઠ, ધરૂં ચોતર્ફ અંતર્પટ;
ધરાવું હેમની થાળી, ભરી શુદ્ધોદકે ઝારી.
બનાવ્યું ચુરમું વ્હાલા, વડાં એ શાક તો સારાં;
અથાણાં પાપડો તાજા, સુગંધી ભાત છે ઝાઝા.
ઘહુંને ઘી તણી પોળી, બનાવી ખીચડી રૂડી;
કર્યો દુધપાક ખંતેથી, કઢીને દાળ તો છૂટી.
જગતના રાજ્યના રાજા, જમો **રણુછોડજી** રાજા;
મહારાજાય ધીરાજા, તમો ડાકોર બીરાજ્યા.
જમી જળપાન લ્યો બીડું, ઉતારૂં આરતી વ્હાલા;
પછી પ્રેમેજ પોઢાડું, જપું **કેશવ** પ્રભુ માલા.

(મંગળ થયેલાં દર્શનદ્વાર ખુલ્યાં.) **બોલો શ્રીરણુછોડરાયકી જય.**

પ્રભુને પ્રસાદ આરોગાવી, જળપાન બીડું ધરાવી, આરતી ઉતારી; પછી પાવડી મોજડી ધરાવી, સુવર્ણના હિરા જડીત્ર, મશરૂના રેશમી ગાદી તકીયાવાળા ઝુલતા પલંગપર પોઢાડયા.

(દર્શનદ્વાર મંગળ થયાં.) **બોલો શ્રી રણુછોડરાયકી જય.**

કપ્પ-૫

ઉત્થાપનઃ— (કવ્વાલી ગઝલ.)

પ્રભુ નિંદ્રા તમો ત્યાગો, થયો સંધ્યા સમય જાગો;
ધરૂં બંટા અને મેવો, પ્રભુ પ્રેમેજ આરોગો.
જમી જળ પાનનાં બીડાં, ધરાવું પુષ્પની માળા;
ઉતારૂં આરતી વ્હાલા, કનૈયા કૃષ્ણજી કાળા.
પ્રભુ પ્રલ્હાદ ઉગાર્યો, હીરણ્યા કશ્ય(પ) સંહાર્યો;
શિવે સ્ત્રી વેષ તો ધાર્યો, તમારો ક્રોધ ઉતાર્યો.
પ્રભુ જય કુંજ વીહારી, પ્રભુ જય જય ગિરીધારી;
ગરૂડ પર આપની સ્વારી, જઉં **કેશવ** પ્રભુ વારી.

(મંગળ થયેલાં દર્શન દ્વાર ખુલ્યાં.) **બોલો શ્રી રણુછોડરાયકી જય.**

પ્રભુને બંટા અને મેવો વીગેરે પ્રસાદ આરોગાવી, જળપાન બીડું ધરાવી, પુષ્પની માળા ધરાવી, આરતી ઉતારી.

(દર્શન દ્વાર મંગળ થયાં.) **બોલો શ્રી રણુછોડરાયકી જય.**

શયનઃ— (કવ્વાલી—ગઝલ)

ભરી દુધ દેગડા ધરીયા, વળી પૂરી અને ભજીયા;
કઠોળો ગાંગડી શીરા, અથાણાં શાક છે કોરાં.
ધરૂં જળ પાનની બીડી, ઉતારૂં આરતી તારી;
સુવર્ણ સર્વ ઉતારી, દઉં પૂષ્પેજ શૃંગારી.
સુગંધી પૂષ્પનો બનીયો, ધરાવું આપને તનીયો;
મુકુટ તો કાચની ધરીયો, વળી જામો ફુલે ભરીયો.
ધર્યો મલ્કાચ્છ ટીપારો, કલી ગુંથેલ કંદોરો;
વળી શીરપેચને કતરો, કલી પુષ્પો તણી શહેરો.
ગુલાબી પુષ્પનો ભરીયો, કીરીટ મુકુટ પ્રભુ ધરીયો;
ડુમાલો શ્વેત પીંછોડો, કલીની ચંદ્રીકા તોરો.

કડાં પ્હોંચીજ બાજુબંધ, કરણુ છે પુષ્પનાં કુંડલ;
ધરી પ્રભાવલી સુંદીર, કર્યા છે પુષ્પ આભુષણુ.
ચિબુખ ને નાકમાં બેસર, પગે ડોલર તણી ઝાંઝર;
કૃપાળુ શ્યામળા સુંદીર, મધૂરી મૂર્તિયાં મનહર.
ભરી પુષ્પો થકી મુરલી, રહી અઃકાવલી ઝૂલી;
છડી શિષ ફૂલને વેણી, ધરી છે ડામણી ઝીણી.
ગુલાબી પુષ્પનું ભરીયું, ઉપરણું શીર તો ધરીયું;
ભરી પુષ્પો તણી કલીયું, તિલક સુંદીર તો કરીયું.
સુગંધી પુષ્પની માલા, ધરો વનમાલી વનમાલા;
કનૈયા નંદના લાલા, કરે **કેશવ** પ્રભુ કાલા.

(મંગળ થયેલાં દર્શન દ્વાર ખુલ્યાં) **બોલો શ્રી રણછોડરાયકી જય.**

પ્રભુને પ્રસાદ આરોગાવી, જળપાન બીડું ધરાવી, આરતી ઉતારી પછી વસ્ત્રાભૂષણો ઉતારી, સુગંધી પુષ્પના આભ્રણોથી શ્રી રંગને શૃંગાર્યા.

(દર્શનદ્વાર મંગળ થયાં)

સખડીભોગ:— (કવ્વાલી-ગઝલ.)

સુવર્ણ બાજઠો ઢાળ્યા, કનકના થાળ તો પીરસ્યા;
બિરાજો શ્રી હરી વ્હાલા, ધર્યા ભોગોજ સખડીના.
ચણાને ઘઉં તણો લાડુ, ધર્યો બુંદી તણો લાડુ;
વળી દળ ચૂરમું છુટું, સુલાકડથી તણો લાડુ.
સુમોહન થાળને મેશુર, ધર્યા માખન અને સાકર;
પુરણપોળી વળી ઘેબર, જલેબી ઘી તણી ફક્કડ.
વળી ખાજાં સુતરફેણી, ફરી છે લાવશી છુટી;
ધરી ધારીપુરી તાજી, કરી છે બાસુંદી જાડી.

કર્યો દુધપાક ખંતેથી, ધર્યો શીખંડ ને બરફી;
બિરંજ પેંડા અને બુંદી, તળી છે મોળી ને મીઠી.
સુકો લીલો ઘણો એવો, ધર્યો છે મીષ્ટ તો મેવો;
પ્રભુ મીઠો ધર્યો હલવો, વળી છે માલ્પુવા શેવો.
શિરો પુરી અને ભજીયાં, વડીને પાપડો તળીયા;
કઠોળો સર્વે તો કરીયાં, સુગંધી ભાત તો ધરીયા.
વધારી દાળ તો ઝાઝી, કચોરી છે પ્રભુ તાજી;
તળ્યાં છે શાકને ભાજી, પ્રભુ થ્યા ભાજીથી રાજી.
ખમણ કીધાંજ ખંતેથી, વળી છે રાઇતાં ચટણી;
પીરસ્યો થાળ પ્રીતેથી, પ્રભુ ઝારી ભરી જળની.
જગતના રાજ્યના રાજા, જમો **રણછોડજી** રાજા;
જમી જળ પાન લ્યો રાયા, બિડું તાંમ્બુલનું વ્હાલા.
ભરી પુષ્પો થકી શૈયા, પલંગો હેમના ઢળીયા;
બિછાના મશરૂના ભરીયા, ભરી ગાદી અને તકીયા.
ઉતારૂં પુષ્પ આભુષણ, ધરાવું ધોતી ચાદર તો;
સુગંધી પુષ્પના હારો, ચંબેલી જુઇ ડોલર તો.
મણી માણેકની જડતર્, સુવર્ણ ચાખડી ફક્કડ;
દુયાળુ શ્રી હરી સુંદીર, પધારો ચાખડી ઉપર.
સુમોતીડે વધાવું હું, પ્રભુ ઝૂલે ઝુલાવું હું;
બલિહારી અહો જાઉં, ગુણો **કેશવ** પ્રભુ ગાઉં.

(મંગળ થયેલાં દર્શનદ્વાર ખુલ્યાં.) **બોલો શ્રી રણછોડરાયકી જય.**

પ્રભુને પ્રસાદ આરોગાવી જળપાન બીડું ધરાવી, પાવડી મોજડી ધ-રાવી પોઢાડયા (દર્શન દ્વાર મંગળ થયાં) બોલો શ્રી રણછોડરાયકી જય.

(શ્રી રણછોડરાય પ્રભુની આરતી.)

જય જયં જગ ત્રાતા, પ્રભુ, જય જય જગ ત્રાતા.
વીશ્વ વિષે વીખ્યાતા, (૨) ગુણ તારા ગાતા.—જયદેવ જયદેવ૦
સુંદીર સ્યામ સ્વરૂપ, ચાર ભુજા ભારી;—પ્રભુ ચાર૦
શંખ ચક્ર દ્રીહસ્તે, (૨) પદ્મ ગદા ધારી.—જયદેવ જયદેવ૦
પ્હેર્યું અંબર પીત, મયુર મુકુટ ધરીયો;—પ્રભુ મયુર૦
રત્ન કનકના કુંડલ, (૨) પગમાં ઝાંઝરીયો.—જયદેવ જયદેવ૦
કંઠે મુક્તા હાર, રત્ન જડીત્ર સારા;—પ્રભુ રત્ન૦
વેઢ વિંટી બાજુબંધ, (૨) હસ્ત વિષે પ્હેર્યાં.—જયદેવ જયદેવ૦
કુમ કુમ તિલક ભાલ, પુષ્પ તણી માળા;—પ્રભુ પુષ્પ૦
જરકશી જામો શોભે, (૨) સ્યામ સુંદિર કાળા.—જયદેવ જયદેવ૦
અકળ કળા ન કળાય, અકળીત તુજ માયા;—પ્રભુ અકળીત૦
તૃષ્ણા માંહિ તણાયા, (૨) જાણી નહિ માયા.—જયદેવ જયદેવ૦
ડાકોર નાથ વિભૂ, ગુણ અગણીત તારા;—પ્રભુ ગુણ૦
આ ભવનાં સહુ પાપો, (૨) નષ્ટ કરો મારાં.—જયદેવ જયદેવ૦
રણછોડરાયની આરતી, જે ભાવે ગાશે;—પ્રભુ જે ભાવે૦
કેશવનાથ પ્રભુને, (૨) શરણે તે જાશે, મોક્ષપદી થાશે.—જયદેવ૦

બોલો શ્રી રણછોડરાયકી જય, શ્રી દ્વારીકાંધીશકી જય.

શ્રી લક્ષ્મીજીની સ્તુતિ.

(કવ્વાલી–ગઝલ.)

જગતમાં સૌ સ્થળે વ્યાપી, દુઃખીનાં દુઃખ દે કાપી;
સદા સદ્‌બુદ્ધિ દે આપી, દયાકર લક્ષ્મીજી માડી.
મુરતીયાં શ્વેત છે તારી, વળી છે ચોભુજા ભારી;
કરી છે વ્યાઘ્ર પર સ્વારી, દયા કર લક્ષ્મીજી માડી.
મુખાકૃત છે સદા હસ્તી, પહેરી કંચુકી કસ્તી;
ધરી સાડી અતી રાતી, દયાકર લક્ષ્મીજી માડી.
લગાવ્યો ભાલ ચાંદલીયો, પગે નુપુર ઝાંઝરીયો;
મુકુટ સુવર્ણનો ધરીયો, દયાકર લક્ષ્મીજી માડી.
ગુલાબી પુષ્પની માલા, સુશોભિત કેશ છે કાળા;
નથનીયાં નાકમાં તારા, દયાકર લક્ષ્મીજી માડી.
મણિ મુક્તા તણા હારો, ખીલાવ્યો ઠાઠ મા તારો;
ધર્યા વસ્ત્રો અલંકારો, દયાકર લક્ષ્મીજી માડી.
ધર્યા છે કર્ણમાં કુંડલ, કરે સુવર્ણના કંકણ;
જગતની તુંજ ઉદ્ધારણ, દયાકર લક્ષ્મીજી માડી.
મધૂરી મૂર્તિ મા તારી, અમારાં કષ્ટ સંહારી;
દયાળી ભક્તિ દે સારી, દયાકર લક્ષ્મીજી માડી.
બલિહારી અહો જાઉં, ગુણો **કેશવ** સદા ગાઉં;
કદિ દુઃખી નહિ થાઉં, દયાકર લક્ષ્મીજી માડી.

લી. કર્તા.

અમદાવાદ–ધી ડાયમંડ જ્યુબિલી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
પરીખ દેવીદાસ છગનલાલે છાપ્યું.